

(ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Θ' ΘΕΟ/ΝΙΚΕΙΣ (ΚΕΦ. Β' 19)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 459-460
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΕΤΟΣ ΙΗ' ΚΥΡΙΑΚΗΝ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1965 (Π.Ο.Η.)
ΤΗΛ. 628.280 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ Τ. 147

Ἀπὸ τὴν Τελετὴν τῶν Θεοφανείων

Ἡ ἱερὰ πομπὴ κατέρχεται πρὸς τὴν θάλασσαν μὲ ἐπὶ κεφαλῇς τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς ἡμῶν, Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξέντιον καὶ Σεβασμιωτάτους Μαγνησίας Χρυσόστομον, Σαλαμῖνος Γερόντιον καὶ Διαυλείας Ἀκάκιον.

'Ο 'Επιβλητιὸς καὶ Μεγαλοπρεπὴς 'Εορτασμὸς τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπιβλητικῶς ἐωρτάσθη καὶ πάλιν ἐφέτος ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Ὑπὸ λίαν εὐμενεῖς ἀτμοσφαιρικὰς συνθήκας, ὁ πιστὸς λαὸς ἤρχισε νὰ προσέρχεται ἐνωρίσματα ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς Ἀττικῆς εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ὑπαπαντῆς Πειραιῶς. Αἱ ἀκάματοι προσπάθειαι καὶ ἐνέργειαι τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καθορισθείσης πρὸς διακανονισμὸν τῶν τῆς Ἱερᾶς Τελετῆς καὶ ἐξασφάλισιν τῶν σχετικῶν ἀδειῶν τῶν οἰκείων Λιμενικῶν καὶ ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, ἐστέφθησαν ὑπὸ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας καὶ ἀπέδειξαν περιτράνως τὸ ἀκατάβλητον τῆς θελήσεως καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀγωνιστικὸν φρόνημα, τὸ ἐμφωλεῦον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν.

Ἡ ἱερὰ Λειτουργία ἐτελέσθη κατανυκτικώτατα ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μαγνησίας κ. κ. Χρυσόστομου καὶ Σεβ. Διαυλείας κ. κ. Ἀκακίου, συμπαραστατουμένων ὑπὸ τῶν καλλιφώνων Ἀρχιμανδριτῶν Παΐσιου, Γερμανοῦ, Χρυσόστομου Κιούση, τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων Συμεῶν καὶ Ἀντωνίου καὶ τῶν τριῶν Ἱεροδιακόνων ἡμῶν Παΐσιου, Ἀνθίμου καὶ Γεωργίου.

Καταλλήλως καὶ ἐμπνευσμένως ἐξῆρε τὰ τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβ. Μαγνησίας κ. κ. Χρυσόστομος. Ὁ λόγος του συνεκίνησε βαθύτατα τὰ πλήθη μὲ τὸ βάθος τῶν θεολογικῶν του ἐννοιῶν καὶ τὴν πανηγυρικὴν ἑξαρσιν.

Τελετάρχαι καθωρίσθησαν οἱ Ἀρχιμανδρίται : Μερκούριος, Παντελεήμων, Θεόφιλος, Ἀντώνιος καὶ Παΐσιος Εὐθυμιάδης.

Τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους ἀπέδωσαν μελωδικώτατα χοροὶ ἱεροψαλτῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν καλλιφώνων ἱεροψαλτῶν κ. Ἰωάννου Συμεωνίδου καὶ Νικαλάου Κουκουλάκη.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἐσχηματίσθη ἡ πομπή, ἣτις ἐξετείνετο εἰς μῆκος πολλῶν χιλιόμετρων καὶ συνεποσοῦτο εἰς πολλὰς χιλιάδας πιστῶν.

Ἐπὶ κεφαλῇ τῆς πομπῆς εὕρισκετο ἡ Μουσικὴ τοῦ Δήμου Πειραιῶς, τὰ ἐξαπτέρυγα, τὰ ἱερὰ λάβαρα καὶ πλήθος σημαίων.

Ἦκολούθουν εὐσταεῖς νέοι φουστανελλο-

φόροι καὶ νεάνιδες μὲ ἐθνικὰς ἐνδυμασίας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

Εἶποντο ἐν παρατάξει ἐκατέρωθεν οἱ ἱεροψάλται, οἱ Μοναχοί, ὁ ἱερὸς Κληρὸς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, ὅστις ἐπλαισίωνε θαυμασίως τοὺς ἐν στολῇ Ἀρχιερεῖς ἡμῶν : Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον κ. κ. Αὐξέντιον, Σεβ. Μαγνησίας κ. κ. Χρυσόστομον, Σεβ. Διαυλείας κ. κ. Ἀκάκιον καὶ Σεβ. Σαλαμίνος κ. κ. Γερόντιον.

Ἡ πομπὴ ἔκλειε μὲ τὴν συνωθουμένην ἀνθρωποθάλασσαν τῶν πιστῶν, τῶν ἀνωνύμων αὐτῶν ὀπλιτῶν τῆς παρατάξεως Κυρίου, εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων ἔλαμπεν ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις.

Καὶ οὕτω ἡ πομπή, μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεποῦς ἐμφάνισεως, κατῆλθεν εἰς τὸν καθωρισμένον χώρον τῆς Καταδύσεως, ὅπου ἐψάλη ἀπὸ τῆς εἰδικῶς στηθείσης ἐξέδρας ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. Ἐκ τῶν προτέρων εἶχον καταλάβει τιμητικὰς θέσεις εἰς τὴν ἐξέδραν οἱ ἐπίσημοι προσκεκλημένοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ ἐξῆς : Οἱ βουλευταὶ καὶ τέως Ὑπουργοὶ κ. κ. Ἰ. Μελάς, Γ. Ἀνδριανόπουλος, Δ. Βρανόπουλος, Λ. Δερτιλῆς, Α. Παπαχρήστου, Λ. Ἀλιπράντης, Κ. Μανιαδάκης, Ε. Τομαρᾶς, Ἰ. Διαμαντόπουλος, Χ. Μπουγάς, Ἀ. Τσαλδάρης, οἱ τέως βουλευταὶ κ. κ. Γιαννιδάκης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ κ. Σάββα Παπαπολίτη, Κ. Παπαρηγόπουλος Παπαδάκης, Μάρκου καὶ ἄλλοι. Ὁ Δήμαρχος Σπάτων κ. Μπέκας, ὁ Δημ. Σύμβουλος Πειραιῶς κ. Μάτσας καὶ οἱ ἀδελφοὶ Μάτσα μετὰ τῶν πλοίων καὶ ρυμουλκῶν των.

Κατανυκτικωτάτη καὶ λίαν μυσταγωγικὴ ἦτο ἡ στιγμή, καθ' ἣν κατεδύετο ὁ Τίμιος Σταυρὸς, περίπταμένων λευκῶν περιστερῶν καὶ τῶν ἐν λιμένι προσωρμισμένων πλοίων διὰ συριγμῶν χαιρετιζόντων τὴν Κατάδυσιν.

Τὸ μεγαλεῖον τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιγραφῇ διὰ λόγων ἀνθρωπίνων ἢ διὰ τοῦ καλάμου. Ὑπάρχουν στιγμαὶ εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, στιγμαὶ θρησκευτικῆς ἐξάρσεως καὶ ἀνατάσεως καὶ ἀσυγκρατήτου θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἀποδοθῶσι καὶ ὑπὸ τῆς πλέον ἐπιτηδείου καὶ εὐγλώττου γλώσ-

σης καὶ ὑπὸ τοῦ πλέον δυνατοῦ καὶ εὐφραδοῦς ρήτορος

Ὡς ἐν κατακλείδι τῆς λαμπρᾶς ταύτης τελετῆς ὁ Σεβ. Μαγνησίας κ.κ. Χρυσόστομος ἠὺχαρίστησε τὰς Πολιτικές, Δημοτικές καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς, αἵτινες συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τὸν μεγαλοπρεπεῖ πανηγυρισμὸν τῆς ἐπιφανοῦς καὶ φαιδρᾶς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας, παρ' ὅλας τὰς δραστηρίους ἐνεργείας τῶν Τελεταρχῶν πρὸς ἀναχαίτισιν τοῦ πλημυροῦντος ἐνθουσιασμοῦ τῶν πιστῶν, ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς Πομπῆς μετὰ δυσκολίας ἐπετεύχθη. Διὰ τῶν αὐτῶν ὁδῶν πάλιν ἡ Ἱερὰ Λιτανεία ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὰ πλήθη διελύθησαν μὲ ρίγη συγκινήσεως καὶ ἁγίου διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ζήλου.

Καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ ὠραιότατη καὶ λίαν ἐπιβλητικὴ τελετὴ τῶν Θεοφανείων, ἀφή-

σασα τὰς ὑπεροχωτέρας καὶ συγκινητικωτέρας τῶν ἐντυπώσεων.

Θερμὰ συγχαρητήρια ἀνήκουν εἰς τοὺς πρωτοστατήσαντας καὶ συντελέσαντας εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην ἐπιτυχίαν.

ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκφράζει τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν της καὶ τὴν εὐαρέσκειάν της πρὸς τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας διὰ τὴν εὐπρεπεστάτην καὶ λίαν ἄψογον συμπεριφορὰν τῶν πνευματικῶν της τέκνων, κατὰ τὴν λαμπρὰν καὶ ἐπιφανῆ ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων εἰς Πειραιᾶ.

Τοῦτο ἐγένετο ἀφορμὴ εὐμενεστάτων σχολίων, τόσον ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων πολλῶν ἐπιστήμων, ὅσον καὶ παντὸς τοῦ Πειραιικοῦ λαοῦ καὶ ἰδιαίτερος τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὸ διανεμηθὲν κατὰ τὴν τελετὴν Διάγγελμα τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου πρὸς ἅπαν τὸ ἐκκλησίασμα.

Ἡ ἱερὰ πομπὴ κατέρχεται μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρεπείας πρὸς τὸν τόπον τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κάνιγγος 32 — Τηλ. 628.280

ΑΘΗΝΑΙ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6-19 Ἰανουαρίου 1965

Π ρ ο σ

Ἀπαντας τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς τοὺς ἀπὸ περσῶν προσελθόντας εἰς τὴν σημερινὴν ἱερὰν τελετὴν τοῦ ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων, κατὰ τὸ πατριον ἐορτολόγιον.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Ἡ παροῦσα πανευφρόσυνος ἡμέρα ἰδιαίτεραν χαρὰν καὶ αἴγλην προσδίδει εἰς τὰς τάξεις τῶν εὐλαβῶν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγωνιστῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Κατ' αὐτὴν ἡ καρδιά ὅλων σκιρτᾷ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ «τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις» καὶ ὁ πρὸ ὀλίγου Σαρκοθεὶς Λόγος ἐπεφάνη, καθαγιάσας τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων.

Κατ' αὐτὴν ἡ μνήμη ὅλων ἀνατρέχει εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν κινήματος τῆς εὐσεβείας, ὅτε ἀντετάξαμεν τὸ σωτήριον ΟΧΙ εἰς τὴν αὐθαίρετον καίνονομίαν τῆς ἀντικανονικῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἡμερολογιακῆς μεταρρυθμίσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Μετὰ θαυμασμοῦ δέ, ἐν συνεχείᾳ, παρακολουθεῖ τοὺς εὐθαρσεῖς ἀγῶνας καὶ τὰς μάχας.

Ἐνθυμούμεθα, μετὰ συγκινήσεως, τὰς χειμαρρῶδεις καθόδους ὅλων τῶν πιστῶν διὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὅτε ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ ἀναριθμήτου πλήθους ἴσταντο οἱ μακαρίαι τῇ λήξει γενόμενοι Ἀρχιερεῖς ἡμῶν.

Καὶ ἰδοὺ, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, συνεχίζομεν τὴν ὡραίαν αὐτὴν παράδοσιν, οὐ μόνον κατὰ λόγον εὐλαβείας πρὸς τὸ Πανάρχαιον ἔθιμον τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ ἐκ πόθου νὰ παρευρεθῶμεν εἰς ἓνα μαχητικὸν προσκλητήριον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἐπίσημον στιγμὴν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ὡς ἀναλογισθῶμεν τὰς εὐθύνas ἡμῶν ὡς ὀπλίται τῆς ἱερᾶς παρατάξεως τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐπεξητήσαμε νὰ διαφέρωμεν ἐκκλησιαστικῶς ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας ἡμῶν, διότι ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἀκρίβειαν τῆς πίστεως, τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰς παραδόσεις. Δὲν ἀνεχόμεθα τοὺς συμβιβασμοὺς εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Δὲν θὰ πρέπει ὅμως νὰ λησμονῶμεν, ὅτι χωρὶς τὴν ἀγάπην εἰς οὐδὲν ὠφελοῦμεθα.

Ἡ ἀγάπη λοιπὸν ὡς εἶναι τὸ πρῶτον μας γνῶρισμα. Θὰ πρέπει ἀκόμη νὰ ἀποφύγωμεν ἐπιμελῶς πᾶσαν κατὰτησιν, πᾶν σχίσμα, πᾶσαν ἀπόπειραν διαιρέσεως τῆς ἐνότητος.

Ἄς καταδικάσωμεν τοιαύτας ἀπολείρας καὶ ὡς κωφεύσωμεν εἰς ἐπιζημίους εἰσηγήσεις, ποὺ μᾶς ὑπενθυμίζουν τὰς συμβουλὰς τοῦ ὄψεως πρὸς τοὺς πρωτοπλάστους.

Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγωνισθοῦν διὰ τὸ μεγαλεῖον του, ὡς πλαισιώσουν μὲ πειθαρχίαν καὶ σεβασμὸν τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον.

Χωρὶς πειθαρχίαν καὶ χωρὶς σεβασμὸν, τίποτε δὲν θὰ ἐπιτύχωμεν.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν στιγμὴν συγχαίρομεν καὶ εὐλογοῦμεν τοὺς εὐσεβεῖς λαϊκοὺς ποὺ συγκροτοῦν τὸν ἀδιάσπαστον ὄγκον τοῦ Ἀγῶνος μας. Δὲν ἀποκρύπτομεν τοὺς φόβους μας ἀπὸ τὰς ἐνεργείας μερικῶν τύπων, οἵτινες ὑπὸ διάφορα προσχήματα καὶ χωρὶς προφανῶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνονται, ἀπεργάζονται τὸν ὀλεθρον καὶ τὸν ἀφανισμόν τοῦ κινήματός μας.

Ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τοὺς τύπους αὐτοὺς.

Τὰ ὄπλα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος εἶναι ΑΓΑΠΗ καὶ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸν κλῆρον.

Ἄς φιλοδοξήσωμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα εἰς τὸ ἐμπρέπον αὐτῷ ὕψος.

Ὁ Ἱερὸς Ἀγὼν θὰ πρέπει νὰ ἀναδειχθῇ σημαντικὸς σπληντηρητικὸς παράγων.

Σκέψεις ἰδιοτελεῖς, μικροχαρεῖς, ἀλαζονικαί, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἔχουν θέσιν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν μαχητῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ ψυχὴ ὅλων ἡμῶν θὰ πρέπει νὰ καταναγάζεται ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

Μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ φανῶμεν ἄξιοι τῆς ὑψίστης τιμῆς τοῦ ὀπλίτου τῆς Ὁρθοδοξίας, εὐχόμεθα, ὅπως ὁ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα καθαγιάσας ἐπισκηνώσῃ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων καὶ διατελοῦμεν μετὰ διαπύρων εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

Ἐκ τῶν ἀθανάτων συγγραμμάτων τοῦ κ. Κ. Κοϊδάκη

Ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς

(Κατὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην)

Ἰον Μέρως

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, δημιουργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ οὐχὶ ἐκ γήινου στοιχείου, ἀλλ' ἐκ φουσηματος θεοῦ, εἶναι ἀθάνατος καὶ ἐπροκρίσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μετὰ πνευματικῶν ἰκανοτήτων, ἵνα ζῇ ἀθανάτως, οὐ μόνον ἐν τῷ σώματι καὶ ἐν συνδέσμῳ μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄνευ τοῦ σώματος μετὰ θάνατον αὐτοῦ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἐν τῇ ἐξιστορήσει τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου δὲν γίνεται εἰδικὸς καὶ σαφὴς λόγος περὶ τοῦ ὅτι ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀθάνατον, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς διήκει εἰς ἅπασαν τὴν Ἁγίαν Γραφήν, διὰ τὴν ὅποιν ἀκριβῶς ἀθανασίαν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ Ἁγία Γραφή. Ἄνευ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς ἡ Ἁγία Γραφή οὐδένα λόγον καὶ σχολὸν ἔχει. Ἐν τούτοις καὶ ἐν τῇ ἐξιστορήσει τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, εἴαν δὲν γίνηται εἰδικὸς λόγος καὶ εἴαν δὲν ὑπάρχῃ φράσις: «ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος», ἡ ἀθανασία αὐτῆς ἐξάγεται εὐκόλως ἐννοουμένη ἐκ τῆς ἐξιστορήσεως οὐ μόνον τῆς ἰδιαίτης μερίμνης καὶ τοῦ ἰδιαίτερου τρόπου τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἰδιαίτης μερίμνης

καὶ τοῦ ἰδιαίτερου τρόπου τῆς δημιουργίας τῆς ψυχῆς.

Τὸ «κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν» σημαίνει, ὅτι ἡ ψυχὴ ἐδημιουργήθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἔχουσα τὰ θεῖα χαρίσματα, τὰ ὅποια ἀπείρως ἔχει ὁ Θεός. Μεταξὺ τῶν θεῶν τούτων χαρισμάτων εἶναι ἡ ἀθανασία. Φοῦ ὁ Θεὸς εἶναι ἀνάρχος καὶ ἀπολύτως ἀθάνατος καὶ οὐδέποτε ἀποθνήσκει, καὶ ἀφοῦ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ ἐδημιουργήθη ὁ ἄνθρωπος, ἔπεται ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου σχετικὴν ἀθανασίαν, καὶ τὴν ἀθανασίαν ταύτην λαμβάνει ἡ ψυχὴ ἀπὸ τῆς δημιουργίας αὐτῆς καὶ εἶναι ἀθάνατος πλέον, μηδέποτε ἀποθνήσκουσα, κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. Τὸ «κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν» δὲν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, διότι ἐκ τοῦ χοδὸς ἐπλάσθη τοῦτο, ὁ δὲ Θεὸς εἶναι ἀπηλ. λαγμένος πάσης ὕλης, ἅτε ὢν αὐθυπάρκτως φύσει ἄπειρον καὶ ἀπόλυτον πνεῦμα. Μόνον ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ, ὡς οὖσα πνεῦμα φύσει καὶ ἔνεκα τούτου εἶναι ἀθάνατος φύσει.

Οὐ μόνον δὲ ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου τρόπου τῆς δη

Ἐν τμῇμα τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας μὲ τοὺς εὐσεβεῖς λαϊκοὺς, τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν ἀδιάσπαστον ὄγκον τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἁγῶνος.

μιουργίας τῆς ψυχῆς ἀποδεικνύεται ἡ ἀθανασία αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ ἐν οἷς ἀπειλητικῶς εἶπε πρὸς τοὺς πρωτοπλάστους: «*ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγησθε ἀπ' αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε*», διότι ἡ ἀπειλὴ αὕτη τοῦ θανάτου ἀποβλέπει οὐχὶ εἰς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ σῶμα τὸ ἀνθρώπου. Τοῦτο δὲ ἐπεξηγῶν ὁ Μωϋσῆς λέγει κατωτέρω: «*Ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθης· οὐ γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ*» (Γεν. 3, 19). Γνωστοῦ ὄντος, ὅτι μόνον τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἐδημιουργήθη ἐκ θείου φυσήματος τοῦ Θεοῦ, ἔπεται ὅτι ὁ θάνατος ἀποβλέπει μόνον εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ ἐλήφθη ἐκ τοῦ χοῦς καὶ εἰς τὸν χοῦν ἐπιστρέφει, καὶ ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ μένει ἀκεραία, ἀβλαβὴς καὶ ἀθάνατος, ὡς ἀθάνατον τοῦ Θεοῦ φύσημα. Μετὰ τὴν πτώσιν τῶν πρωτοπλάστων, ὁ θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν μόνον διὰ τὸ σῶμα, καὶ ἔκτοτε ἀποθνήσκει μόνον τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐπανερχόμενον εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, ἵνα ἐν τεταγμένῳ καιρῷ πάλιν ἀναστῇ.

Ὁ θάνατος μόνον τοῦ σώματος καὶ ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς Πεντατεύχου τοῦ Μωϋσεῶς ἐκ τῆς ἐξῆς περιπτώσεως: Ὁ Μωϋσῆς ὁμιλῶν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀβραάμ, λέγει: καὶ ἐκλείπων ἀπέθανεν Ἀβραάμ ἐν γῇ καλῷ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ (Γεν. 25, 8). Οἱ προπάτορες τοῦ Ἀβραάμ, ἑκτὸς τοῦ Θάβρα, ἀπέθανον ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ ἐν τῇ γῇ Χαναάν. Προδὸν ἄρα, ὅτι κατὰ τὸν Μωϋ

σῆς τὸ μὲν σῶμα τοῦ Ἀβραάμ, ἐτάφη, ἐνθα ἀπέθανεν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἀθάνατος οὐσα προσετέθη ἐν τοῖς οὐρανοῖς εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τὰς εὐρισκομένας καὶ ζώσας ἐν οὐρανοῖς.... Ὁ Ἐκκλησιαστὴς δὲ καταφανέστατα ὁμιλῶν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ σώματος καὶ περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς λέγει: «*καὶ ἐπιστρέψει ὁ χοῦς εἰς τὴν γῆν, ὡς ἦν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψει πρὸς τὸν Θεόν, ὃς ἔδωκεν αὐτό*» (Ἐκκλ. 12, 7).

... Ὁ Σαούλ διὰ τῆς ἐγγαστριμύθου γυναικὸς συννεceῖται μετὰ τῆς ψυχῆς τοῦ τεθνηκότος Σαμουήλ. Ὁ Σαμουήλ εἶπεν εἰς τὸν Σαούλ: «*ἵνα τι παρηγόλησάς με ἀναβῆναί με;*» Διὰ τὴν ἡνώχλησας, ἵνα ἀναβῶ ἐκ τοῦ Ἄδου καὶ συννενοηθῶ μετὰ σοῦ; Τί θέλεις, τί ζητεῖς νὰ μάθης παρ' ἐμοῦ; Ὁ Σαούλ ἀπαντᾷ καὶ λέγει πρὸς τὸν Σαμουήλ: «*Θλίβουμαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ Θεὸς ἀφέντηκεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μου ἔτι καὶ ἐν τῇ χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις, καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι, τί ποιήσω*». Πῶς ὁ Σαούλ προσεκάλεσε διὰ τῆς ἐγγαστριμύθου τὴν ψυχὴν τοῦ Σαμουήλ, ἐὰν δὲν ἦτο βέβαιος, ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ Σαμουήλ ἔζη μετὰ θάνατον τοῦ σώματος; «*Καὶ εἶπε Σαμουήλ:* ἵνα τι ἐπηρώτησάς με καὶ Κύριος ἀφέντηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου;» Διὰ τὴν δηλ. με ἐρωτᾷς τί πρέπει νὰ πράξῃς, ἀφοῦ, ὡς γνωρίζεις καὶ λέγεις, ὁ Κύριος ἀπεμακρύνθη ἀπὸ σοῦ καὶ εὐρίσκεται μετὰ τοῦ πλησίον σου; Ἡ ψυχὴ τοῦ Σαμουήλ οὐχὶ μόνον ἔζη μετὰ θάνατον καὶ συννενοεῖται μετὰ τοῦ Σαούλ, ἀλλὰ καὶ προλέγει τὸ μέλλον εἰς αὐτὸν καὶ λέγει, ὅτι

Ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ἀναριθμήτου πλήθους οἱ Ἀρχιερεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἀκάματοι ἀγωνισταὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ ἡμέτεροι κληρικοί.

ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἐξωργίσθη κατὰ σοῦ «παραδώσει .. τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἄλλοφύλων, καὶ αὔριον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν περιβολὴν Ἰσραὴλ δώσει Κύριος, εἰς χεῖρας ἄλλοφύλων» (Α' Βασ. 28, 15-19) τὰ δὲ προλεχθέντα εἰς τὸν Σαοὺλ ἐξεπληρώθησαν (Α' Βασ. κεφ. 30-31). Πῶς δὲ ταῦτα ἐγένοντο, ἐὰν ἡ ψυχὴ τοῦ Σαμουὴλ ἦτο νεκρὰ καὶ ἀναίσθητος; Πῶς δὲ λέγει εἰς τὸν Σαοὺλ, ὅτι σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου θὰ εἴσθε αὔριον μετ' ἐμοῦ, ἐὰν ἡ ψυχὴ τοῦ Σαμουὴλ ἦτο νεκρὰ;

Ὁ Θεὸς προσοχθίσας καὶ ἀηδιάσας διὰ τὸ ἀμετανόητον τῶν Ἰουδαίων, λέγει πρὸς τὸν προφῆτην Ἰερემίαν: (Εἰάν στή Μωϋσῆς καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς» (Ἰερ. 15, 15) Τοῦτο σημαίνει ὅτι αἱ ψυχαὶ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Σαμουὴλ ἐπαρουσιάζοντο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκτενοῦν αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὅτι διὰ τὸ ἀμετανόητον τῶν Ἰουδαίων δὲν θὰ ἤκουε πλέον ὁ Θεὸς τὰς προσευχὰς τῶν ψυχῶν τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Σαμουὴλ, ἐὰν ἦσαν νεκραὶ καὶ οὐχὶ ἀθάνατοι καὶ ζῶσαι;

Τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς διδάσκουσι καὶ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Ὑπὸ τὸν τίτλον «τί εἶναι Ὁρθοδοξία καὶ τί εἶναι Παπισμός», ἐκυκλοφόρησεν ἐσχάτως ἐν ἀξιόλογον πονημα τοῦ συγγραφέως καὶ ἀγιογράφου κ. Φ. Κόντογλου.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον ὁ φιλόπονος καὶ πε-

φωτισμένος συγγραφεὺς καταφέρεται δριμύτατα κατὰ τῶν ἀναριθμητῶν πλανῶν τοῦ Παπισμοῦ καὶ ἀποδεικνύει σαφῶς, ὅτι οὗτος μετὰ τὰς καινοτομίας του καὶ τὴν ἐκπόρθησιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Παραδόσεων παρεμόρφωσε τὰ πάντα καὶ παρεξέκλινε ὁλοτελῶς τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας.

Θερμὰ συγχαρητήρια ἀνήκουν εἰς τὸν συγγραφέα, ὅστις κατὰ θαυμάσιον τρόπον ἐκθέτει τὰς μεταξὺ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ χαώδεις διαφορὰς, στηλιτεύων τὰς φιλενωτικὰς τάσεις τῆς ἐποχῆς μας καὶ παριστῶν ὡς ἀδύνατον τὴν ἑνωσιν Ὁρθοδόξου καὶ Παπικῆς Εκκλησίας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ΑΓΩΝΙΑ ΕΝ ΤΩ ΚΗΠῶ ΤΗΣ ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ

ΣΤΑΥΡΟΥ Π. ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΥ · ΓΑΜΒΡΟΥΛΙΑ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

Ὁγκώδης τόμος 360 σελίδων. Περιλαμβάνει 1) Περίληψιν Παλικοῦ ζητήματος. 2) Περίοδον μεγάλων διωγμῶν καὶ θέσιν πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀρχῶν ἐναντι τούτων. 3) Λευκὴν Βίβλον ὡς τὴν ἀφηγοῦνται οἱ παθόντες. Πολύτιμον ἀπόκρημα παντὸς Χριστιανοῦ Ὁρθοδόξου. Τιμὰ δραχ. 50.

Παραγγελλίαι, Ἀρχιμανδρίτην Πανάρετον Πετρίδην, Κάνιγγος 32 Ἀθήνας 147.

Ἡ ἡγεσία τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ἔξωθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς.

Διάγγελμα

Ἐπιτροπῆς Μεγάλης Συνάξεως

Πρὸς

ἅπαντας τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ ξένη εὐσεβεῖς λαϊκοὺς, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, τοὺς ἀκολουθοῦντας τὰς Ἱερὰς τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεις καὶ ἀνήκοντας εἰς τὸ πλήρωμα τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἐκλεκτοὶ καὶ τίμιοι ἀδελφοί,

Σᾶς χαιρετοῦμεν μὲ τὸν παλαιοχριστιανικὸν καὶ φιλάδελφον ἀσπασμὸν ἀγάπης «χαίρετε ἐν Κυρίῳ» Εὐχόμεθα τὸ ἐκ τῆς Φάτνης ἀκτινοβολῆσαν Τρισάκτινον φῶς, τῆς Ἀγάπης, τῆς Ἑλπίδος καὶ τῆς Εὐσυνείδητος, νὰ ἐπιλάμπῃ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων ἡμῶν, τῶν ἐξαγορασθέντων διὰ τοῦ Τιμίου Αἵματος τῆς ἀπολυτρωτικῆς θυσίας τοῦ ὡς «παιδίον νέον» ἱπποφάνεντος Σωτῆρος.

Μὲ τὸ παρὸν διάγγελμα σπεύδομεν νὰ πληροφορήσωμεν τοὺς ἐν ἀγῶνι συναθλητὰς ἀδελφούς, ὅτι ἐπεστρατεύθημεν ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἡ τοιαύτη ἐπιστράτευσις καίτοι ἄκρως τιμητική, ἐν τούτοις εἶναι δι' ἡμᾶς πηγὴ εὐθυνῶν καὶ ἠδυσμένης δραστηριότητος δυσαναλόγων πρὸς τὰς μετριοτήτας ἡμῶν καὶ τὰς καθ' ἡμέραν φροντίδας.

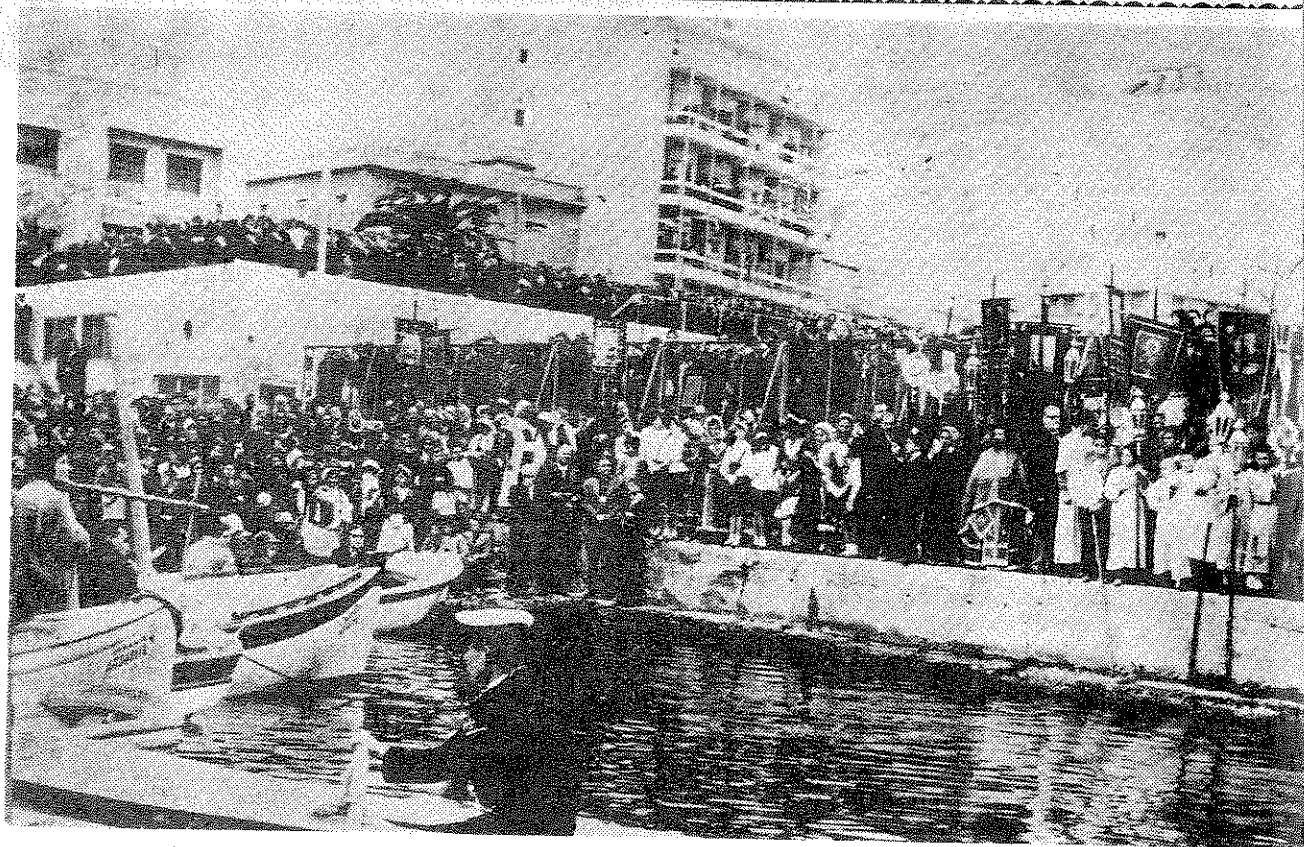
Τί νὰ κάωμεν ὁμῶς;

Τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας συνιστᾷ πειθαρχίαν καὶ ὑπακοήν, κατὰ τὸ «πεῖθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ἡμῶν καὶ ὑπείχετε αὐτοῖς». Τούτου ἐνεκεν ἀπεδέχθημεν τὴν κλήσιν παροτρύντες εἰς τὴν δύναμιν τῶν εὐχῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν πολυτιμον συμπαράστασιν τῶν ἀδελφῶν.

Δὲν ἐπιδιώκωμεν τὴν σύστασιν Ὁργανώσεως ἢ Συλλόγου, οὔτε τρέφωμεν τὴν φιλοδοξίαν νὰ ἀνέλθωμεν εἰς κορυφὰς ἀξιωματίων.

Αἰσθανόμεθα τοὺς ἐαυτοὺς ἡμῶν ὡς τοὺς πτωχοὺς καὶ εὐκαταφρονήτους ἀλιεῖς τῆς Γεννησαρέτ, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσεν ὁ Κύριος πλησίον Του.

Ἐχομεν περιεζωσμένην τὴν ὁσφὺν ἡμῶν, ἐτοιμοὺς τοὺς πόδας καὶ εὐήκοα τὰ ὦτα, ἵνα ἐκτελέσωμεν τὴν βούλησιν τῆς Ἐκκλησίας. Διερχόμεθα κρίσιμους ἡμέρας καὶ θλιβόμεθα, διότι ἡ Ὁρθόδοξία δὲν ἀσχεῖ ἐπὶ τῶν ψυχῶν τὴν θαυματουργὸν ἐπίδρασιν.

Ἡ πληθὺς τῶν ἱερῶν Λαβάρων συγκινεῖ βαθύτατα καὶ δημιουργεῖ αἰσθήματα τῆς Καταδύσεως

*Ασφαλῶς πολλοὶ παράγοντες εὐθύνονται διὰ τὴν θανάσιμον αὐτὴν ἀδράνειαν.

Μεταξὺ τῶν ὑπευθύνων παραγόντων εὐρίσκονται καὶ αἱ ψυχικαὶ διαθέσεις, καὶ τὰ ἔργα τῶν τέκνων τῆς Ὁρθοδοξίας.

*Ερωτῶμεν : Ἐάν ὁ ζῆλος ἦτο φλογερώτερος, ἔάν ἡ ἀγάπη ἦτο εὐλικρινεστέρα, ἔάν ὁ ἐγωϊσμός ἀπουσίαζε, ἔάν ἡ ταπείνωσις κατηύθυνε, μήπως τὰ ἀποτελέσματα θὰ ἦσαν ἱκανοποιητικώτερα ;

Δὲν ἀσχοῦμεν κριτικὴν. Μὴ γένοιτο ! Ὁμολογοῦμεν, μόνον, ὅτι τὰ πάντα δύνανται νὰ διρθωθῶσιν καὶ ὁ Ἱερός ἡμῶν ἀγὼν νὰ ἀναχθῇ εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον, ποῦ τοῦ ἀνήκει.

Εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον τῆς ἀνυψώσεως προσφέρουμεν τὰς ὑπηρεσίας ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑαυτοὺς ἡμῶν.

*Ὡς σύνδεσμοι μεταξὺ τῆς ἐνορίας, ἢν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐκπροσωπεῖ, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μίαν πτωχὴν φιλοδοξίαν τρέφομεν νὰ συνδέσωμεν ποιμαίνουσιν Ἐκκλησίαν καὶ ποιμανομένην, ὥστε καὶ ὁ Θεὸς νὰ ἐπιστήμῃ τὸ ἔλεός Του καὶ δυνήσῃμεν νὰ ἐργασθῶμεν πρὸς δόξαν τοῦ Ὁνόματός Του.

Δι' ἡμᾶς ἓνα καὶ μόνον εἶναι τὸ πρόβλημα : Ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ὁ Ἀγὼν. Καὶ τὸ πρόβλημα αὐτὸ δὲν τίθεται πρὸς λύσιν, ἀλλ' εἶναι ὁ σπανθὴρ, ὅστις πρέπει ὅλους νὰ συνεγείρῃ.

*Ἡ θητεία ἡμῶν θὰ εἶναι μικρά, ὁπότεν ἕτεροι θὰ μᾶς διαδεχθῶν. Πλὴν αἱ ἐτήσιοι συνάξεις τῶν λαϊκῶν ἐκπροσώπων ἄς καταστῶσιν οἱ εἰρηνικοὶ κυματισμοί, οἵτινες θὰ προωθοῦν πρὸς τὴν παρα-

λίαν τοῦ καθήκοντος τὴν συνείδησιν τοῦ χρέους ὅλων.

Χαιρετίζομεν ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς ὁργανώσεις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος καὶ τοὺς ἰδιώτας καὶ τοὺς συγκαλοῦμεν ὅλους εἰς συναγεμὸν ἀγάπης καὶ δράσεως.

Εὐχόμεθα τὸ ἀνατέλλον 1965, ἔτος σωτήριον τῆς Χρηστότητος τοῦ Κυρίου, δι' ἓνα μὲν ἕκαστον νὰ ἀναδειχθῇ ἔτος ψυχικῆς ὠφελείας καὶ πνευματικῆς προσόδου, διὰ δὲ τὸν Ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα ἔτος τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως.

Μὲ ἀδελφικὴν ἀγάπην

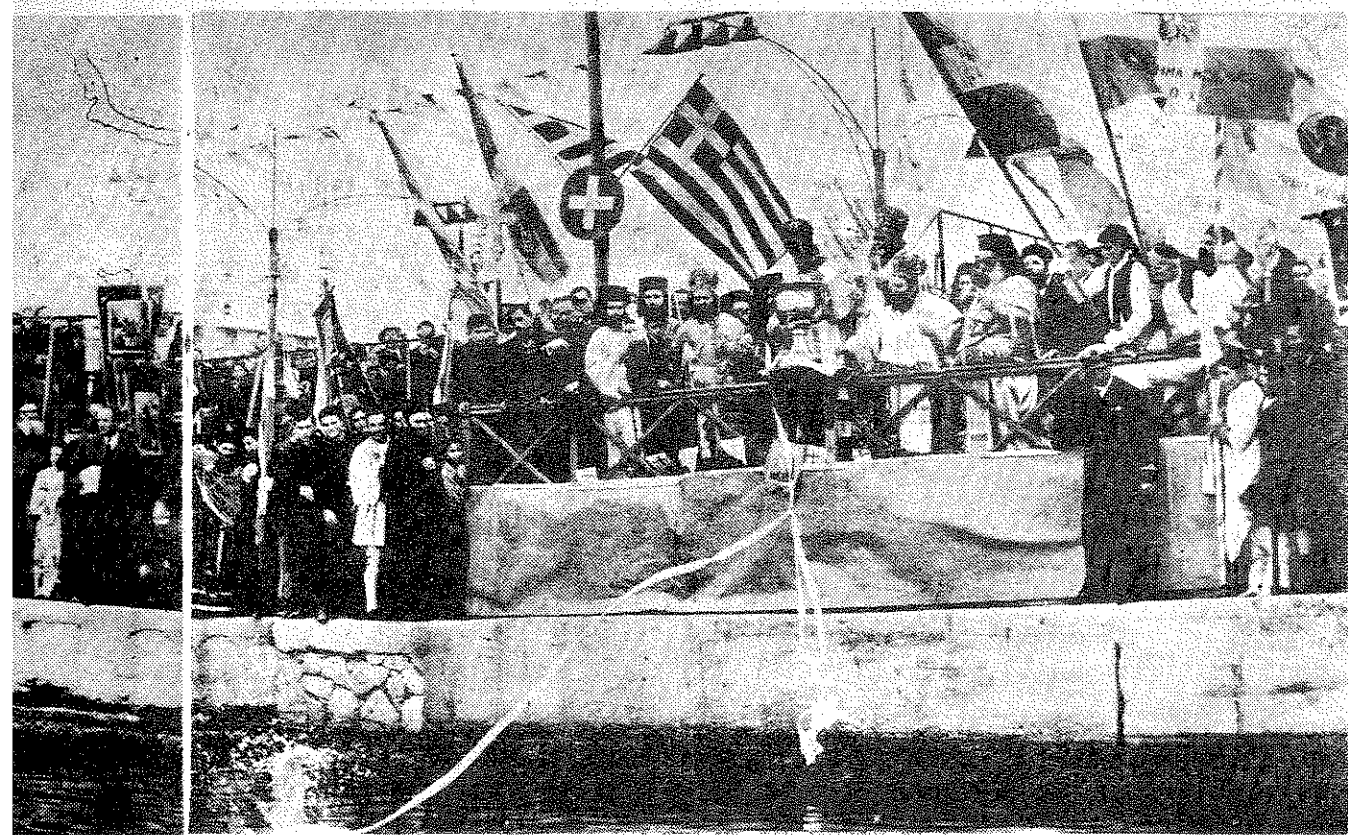
Ἡ Σύναξις τῶν λαϊκῶν ἐκπροσώπων

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΕΤΑΛΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ

*Ὡς ἀνηγγέλθη εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Φωνῆς» οἱ ἐφημέριοι τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, ὑπέδειξαν ἐγγράφως, ἕκαστος ἐκ τῆς Ἑνορίας αὐτοῦ, 1—3 λαϊκὰ μέλη, ἅτινα συνεκρότησαν τὴν μεγάλην Σύλιν, μεθ' ἧς θὰ συνεργάζεται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπὶ παντός θέματος, σχετικῶς πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ «Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ τῆς Ἑλλάδος» καὶ μετὰ τὴν πρῶν τῶν Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος.

Ἡ μεγάλη Σύναξις ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κάτωθι κατὰ Ἑνορίαν :

1) Νικ Χειλαδάκης	Κοιμήσεως Θεοτόκου Πειραιῶς
2) Στέφανος Λύκος	» »
3) Κωνστ. Κατέβας	Ἑπαπαντῆς »

ηλῆς θρησκευτικῆς ἐξάρσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ.—Ἡ συγκλονικὴ καὶ ἀλησμόνητος στιγμή οὗ Τιμίου Σταυροῦ.

- 4) Γεώργιος Μπαίκος » Πειραιῶς
 5) Εὐάγγελος Λεωνᾶς »
 6) Γεώργ. Κόττης Ζωοδόχου Πηγῆς »
 7) Ἰωάν. Συκινιώτης »
 8) Γεώργ. Γκοῦμας Εὐαγγελιστρίας Καραβᾶ »
 9) Δημ. Ζυγούρης »
 10) Μιχαὴλ Φαμέλης »
 11) Ἰ. Καραχάλιος Εὐαγγελιστρίας Κορυδαλλοῦ »
 12) Παν. Χρονᾶς »
 13) Κωνστ. Παθέκας Ἀγίου Παύλου »
 14) Σπυδ. Κοινοῦσης »
 15) Χρύσανθος Παπαδάκης »
 16) Μιχ. Ζωνουδάκης Ἀγίου Φιλίππου »
 17) Λάμπρος Περιοδικούρης »
 18) Ἀντ. Μέρμηγκας Ἀγ. Δημητρίου Ἀμφιάλης »
 19) Σωτ. Γεωργίου »
 20) Βασ. Μουτάφης Ἀγίου Μηνᾶ »
 21) Δημ. Φιλιππίδης »
 22) Ἀλέξ. Κόντος Ἀγ. Παρασκ. νῆς Ἀθηνῶν
 23) Ἰωακείμ Χελιδονόπουλος »
 24) Δημ. Παναγιωτόπουλος »
 25) Ἡλίας Φύσσας Ἀγίας Φιλοθέης »
 26) Δ. Παπάζογλου Μεταμορφώσεως Αἰγάλεω »
 27) Φίλιπ. Μουμβογιατζόγλου »
 28) Β. Δημητριάδης »
 29) Ν. Μάρος Μεταμορφώσεως Κυψέλης »
 30) Κωνστ. Τόγιας »
 31) Νικ. Μενεγάτος Ἀγ. Τριῶν Πυρθέων »
 32) Ἀριστείδης Καρβέλας »
 33) Παναγ. Ἀδαμόπουλος »
 34) Ἀναστ. Γρυπαῖος Ἀγ. Ἀποστόλων »
 35) Γεώργ. Λυγερὸς »
 36) Ἀντ. Τσάκωνας Ἀγίου Ἀχιλλείου »
 37) Δημ. Παπαδημητρίου »
 38) Θεόδωρος Κανάκης »
 39) Σταμ. Μαγκανάρης Ἀγίου Ἀνδρέου »
 40) Ἰωάν. Καλοσκάκης »
 41) Προκ. Ἀγγελόπουλος Ἀγ. Θεοδώρων »
 42) Κωνστ. Ἀφεντουλίδης »
 43) Γεώργ. Σουσιμάνης »
 44) Ἰ. Αναστασόπουλος Ἀγ. Τριάδος Κουπον. »
 45) Ἀντ. Ζαργάνης »
 46) Γεώργ. Καμπανόπουλος »
 47) Στ. Καραμήτος Ἀγ. Γεωργίου Κηφισ. »
 48) Σπυρ. Βλαχάκης »
 49) Ἄνδρ. Βαπορίδης Κοιμ. Θεοτόκου Τσακού »
 50) Ἰωάν. Μπαλτσάκης »
 51) Δημ. Γεωργᾶς »
 52) Κωνστ. Ἰατρέλης Ἀγίας Αἰκατερίνης »
 53) Νίκ. Φυσάκης »
 54) Κωνστ. Λούβαρης »
 55) Ἐμμ. Κόττης Παμ. Ταξιαρχῶν Ν. Ἡρ. »
 56) Στυλ. Μακρῆς »
 57) Πέτρος Ράδος Ἀγ. Νικολάου Χαϊδαρίου »
 58) Σπυρ. Καλογερόπουλος »
 59) Ἀπ. Μαῖστρος Ἀγ. Τριάδος Ν. Λιοσίων »
 60) Σπ. Κωστούρος Παναγίας Ἰλικοφ. Περισ. »
 61) Χαρ. Βασιλόπουλος Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμ. »
 62) Δημ. Τσέντσος »
 63) Λαμινὰς Ἀνδριανοῦ »
 64) Γ. Βγενόπουλος Ἀγ. Ἀναργύρων Ἐλευσίνος »
 65) Θωμᾶς Ἀγγέλου »

- 66) Λουκᾶς Λάμπρου Ἀγ. Ἀναργύρων Αἰγίνης
 67) Δημ. Λορέντζος »
 68) Δημ. Ντίζος Ἀγ. Νικολάου Μενιδίου
 69) Παν. Τσίρμπας »
 70) Ἀντ. Ἀγγελῆς Ἀγ. Πατέρων Παιανίας
 71) Ἰωάν. Δάβαρης »
 72) Δημ. Ἀράκης »
 73) Χρ. Καλανιώτης Ὑπαπαντῆς Μαριοπούλου
 74) Βασ. Παναγιώτου »
 75) Ἀναστ. Γκιόκας Ἀγ. Φανουρίου Κορωπίου
 76) Ἰωάν. Θηραῖος »
 77) Παν. Κρίσιλας Ἀναλήψεως Σπάτην
 78) Δημ. Δημητρίου »
 79) Π. Πολυζῶης Εὐαγγελισμὸς Θεοτόκου Στυλίδος
 80) Βασ. Κωστούλας »
 81) Στυλ. Ντόντος Ἀγ. Σπυρίδωνος Λαμίας
 82) Ἡλίας Βούγιας »
 83) Νικ. Νικολάου Προφήτου Ἡλιοῦ Δομοκοῦ

Ἡ Σύναξις αὕτη θέλει συμπληρωθῇ ἐκ καιροῦ διὰ μελῶν υποδειχθησομένων καὶ ὑπὸ τῶν ἐφημερίων τῶν Παραρτημάτων ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων θέλουσι δημ. σιευθῇ εἰς προσεχὲς φύλλον.

Κατὰ τὴν ἐναρκτήριον Συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐξεντίου, παρισταμένων καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχ. ἐρέων, ἐξελέγη παμψηφεί ἡ κάτωθι ἐπταμελὴς Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Μεγάλης Συνάξεως.

1. Νικόλαος Χειλαδάκης, Πρόεδρος
2. Γεώργιος Κόττης, Ἀντιπρόεδρος
3. Ἰωάννης Καλοσκάκης, Γραμματεὺς.
4. Γεώργιος Γκοῦμας, Γραμματεὺς.
5. Ἀντώνιος Μέρμηγκας, Μέλος.
6. Ἀνδρέα Βαπορίδης,
7. Ἰωάννης Αναστασόπουλος.

Δ Ω Ρ Ε Α

Ὁ κ. Ἀριστ. Κοτσιφάς, ἀντιπρόεδρος τοῦ Παραρτήματος Ἡρακλείου-Κρήτης, ἀπέστειλεν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος δρχ. 385 εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος παλαίου Ἀγωνιστοῦ Δημ. Πέρου

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΛΗΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628-280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Ὑπεύθυνος Συντάξεως Γεώργιος Κόττης
Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι 147

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δραχμαὶ 15.-
» Ἐτησίᾳ 30.-
Ἐξωτερικοῦ : Ἐξάμηνος δολλάρια 2
» Ἐτησίᾳ 4

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 2

Διὰ τοὺς Γονεῖς

Πολὺ ἢ ὀλίγον, ὅλοι σχεδὸν οἱ γονεῖς φιλοτιμοῦνται νὰ δώσουν κάποιαν μόρφωσιν εἰς τὰ παιδιά των. Μόρφωσιν δὲ ἐννοοῦν τὸ νὰ μάθουν γράμματα, νὰ εἰσαχθοῦν εἰς μίαν Σχολήν, ν' ἀκολουθήσουν μίαν σπουδὴν, ἢ ὁποία θὰ τοὺς δώσῃ ἐφόδια δ' αὐτὴν κατόπιν ζωὴν των. Οἱ περισσότεροι εὐποροὶ ζητοῦν νὰ συνηθίσουν τὰ παιδιά των ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας μὲ ξένας γλώσσας καί, πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν ὄχι μόνον ἐξοδεύουν, ἀλλὰ καὶ παραδίδουν πολὺ ἐνωρίς τὰ παιδιά των εἰς χέρια ξένα καὶ ἄγνωστα. Ἐκ παραλλήλου, δίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τοὺς τρόπους τοῦ φέρεσθαι καὶ φροντίζουν νὰ ἐξοικειώσουν τὰ παιδιά των μὲ ὅλους τοὺς τύπους τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς, ἢ ὁποία θὰ τὰ παροσιᾶσιν εὐγενεῖς κατὰ κόσμον.

Ἡμεῖς δὲν θὰ ἐνχυρισθῶμεν βέβαια, ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἄχρηστα καὶ ἀνωφελῆ. Θέλομεν ὅμως νὰ ὑπενθυμίσωμεν καὶ νὰ τονίσωμεν, ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ μόρφωσις αὐτὴ διὰ τὰ παιδιά. Ὑπάρχει μία ἄλλη μόρφωσις, πολὺ σπουδαιότερα καὶ πολὺ ἀναγκασιότερα, ἢ ὁποία συνήθως λησμονεῖται καὶ παραμελεῖται ἢ καὶ εἶναι ἄγνωστος καθ' ὅλην κληρίαν. Εἶναι τόσο σπουδαία ἡ μόρφωσις αὐτή, ὥστε, ὅταν λείπῃ

καταντιοῦν ἄχρηστα σχεδὸν καὶ τὰ γράμματα καὶ αἱ γλώσσαι καὶ οἱ κανόνες τῆς κοσμικῆς εὐγενείας.

Θέλετε παραδείγματα διὰ νὰ πεισθῇτε περὶ αὐτοῦ; Ρίψατε ἕνα βλέμμα εἰς διαφόρους οἰκογενείας, διὰ νὰ μάθετε ποῖαι τραγωδίαί πλέκονται πολλὰς φορές ἐκεῖ μέσα ἐξ αἰτίας νέων, οἱ ὅποιοι καὶ ἐπιστήμονες ἔγιναν καὶ ξένας γλώσσας ὁμιλοῦν καὶ ὅλους τοὺς τύπους τῆς κοσμικῆς συμπεριφορᾶς γνωρίζουν καλῶς. Ἐν τούτοις αὐτοὶ μὲ τὰς παραλόγους ἀξιώσεις των, μὲ τὸν αὐθάδη καὶ βίαιον τρόπο των, μὲ τὴν σπατάλην καὶ τὸν βίον τῆς ἀσωτίας, γίνονται πληγὴ καὶ τύραννοι τῆς οἰκογενείας. Παρατηρήσατε καὶ ἐπιστήμονας, οἱ ὅποιοι ἔχουν ὅλα τὰ ἐφόδια μιᾶς κοσμικῆς μορφώσεως ἐξαιρετικῆς καὶ ἐπιμελοῦς, καὶ οἱ ὅποιοι ἐν τούτοις δὲν διστάζουν νὰ γίνουν ἐκμεταλλευταὶ ὅλων ἐκείνων, ὅσοι θὰ ἐξήτουν τὰ φῶτα των καὶ θὰ ἐπιπταν εἰς τὰ χέρια των. Ἀκόμοι περισσότερον, πλαστογράφοι, καταχρασταί, ἐγκληματῖαι. Ἐπισκεφθῆτε ἀκόμη φυλακὰς, φρενοκομεῖα, εἰδικὰ ἰατρεῖα, διὰ νὰ ἴδετε ἐκεῖ πλῆθος νέων μὲ ὅλα τὰ προσόντα τῆς ἐξωτερικῆς μορφώσεως, οἱ ὅποιοι ἐν τούτοις κατήντησαν εἰς σημεῖον ἀξιοθρήνητον, διότι δὲν ἐδίδα-

Ἴδου ἓν χαρακτηριστικὸν στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν χειμαρρῶδη προσέλευσιν τῶν πιστῶν.

χθῆσαν νὰ στηρίξουν τὴν ζωὴν των ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῆς θεοσεκείας καὶ τῆς ἠθικῆς.

Δὲν λέγομεν λοιπὸν ὑπερβολὰς καὶ ἔνδον πλάττομεν θεωρίας Σπουδαιότερα καὶ ἀνωτέρα μόρφωσις εἶναι ἡ χριστιανικὴ καὶ ἠθικὴ μόρφωσις. Εἶναι ἡ χριστιανικὴ ἀνατροφή· εἶναι ἡ ἀρετὴ. Μόνον ἡ μόρφωσις τῆς ἀρετῆς θὰ θέσῃ βάσεις στερεὰς καὶ ὁρθὰς εἰς τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν σας. Μόνον αὕτὴ θὰ διανοίξῃ ἐνώπιόν των τὸν φωτεινὸν δρόμον τῆς εὐκαιρίας, τῆς τιμιότητος, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγάπης, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς εἰρήνης, ὥστε νὰ μὴ εὐρεθοῦν ποτὲ μεταμελημένα. Ἡ μόρφωσις, αὕτὴ, περισσώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην, θὰ τὰ κάμῃ ἵκανὰ νὰ ἐπιβληθοῦν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας καὶ νὰ προκόψουν, νὰ γίνουν δὲ πραγματικὸν στόλισμα τῆς οἰκογενείας των.

Ἐφροντίσατε νὰ δώσετε μόρφωσιν ἀρετῆς εἰς τὰ παιδιά σας ; Ἐὰν ναί, τότε ἐκάματε τὸ μεγαλύτερον ἔργον καὶ ἐξεπληρώσατε τὸ ἱερώτερον καθήκον ἀπέναντί των. Ἄλλως, ἐὰν ἐδείξατε ἀδιαφορίαν διὰ τὸ ἔργον αὐτό, φέρετε εὐθύνην ἀπέναντί των καὶ ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Καὶ δὲν θὰ εἶναι καθόλου παράδοξον, ἐὰν πρῶτοι σεῖς θὰ δρέψετε ἀπὸ τὰ παιδιά σας τοὺς πικροὺς καρποὺς τῆς ἐνόχου αὐτῆς ἀδιαφορίας καὶ ἀμελείας.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ

Ἐθεώρησε καθήκον του καὶ μάλιστα ἐπιβεβλημένον ὁ κ. Γ. Φτέρης νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Εὐάγγελον Παπανοῦτσον καὶ νὰ διασαλπίσῃ δημοσίᾳ, ὅτι ἐκτιμᾷ τὸ μέγα καὶ ἱστορικὸν ἔργον του. Ἐκπλησσομένη πρὸ τῆς τοιαύτης ἐπισχύντου καὶ ἀνοικείου παρηρησίας τοῦ κ. Φτέρη, ὅστις ἐπιδιώκει νὰ ἐξυψώσῃ τὸν κ. Παπανοῦτσον, τοῦ ὁποῦ ἡ φυσιογνωμία ἀποτελεῖ πληγὴν πυρροοῦσαν ἐντὸς τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἐπὶ τῶν ὑψίστης σημασίας θεμάτων τῆς Εθνικῆς μας Παιδείας καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Ἄς λάβῃ τέλος πάντων τὸ θάρρος καὶ ἅς διακηρύξῃ εἰς τὴν Κοινὴν Γνώμην τί φρονεῖ ἐπὶ τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς Μεταφυσικῆς, τῆς Ἠθικῆς καὶ γενικῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ κ. Παπανοῦτσος καὶ ἅς ἀποκαλύψῃ σαφῶς καὶ ἀνυποκρίτως τὴν «πίσιν» ἢ τὴν «ἀπιστίαν» του, προκειμένου νὰ ἐφησυχάσῃ τὰς συνειδήσεις τῶν Ἑλλήνων σκανδαλισθέντων, ἐξ αἰτίας τῶν νέων ρησικελεύθων ἐκπαιδευτικῶν του μεταρρυθμίσεων !

Τὰ συνωθούμενα πλήθη τῶν εὐλαβῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ὁρθοδόξιας πλαισιώνουν τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς ἡμῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ

Τοῦτο συνίσταται εἰς λόγους ἐναντίον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πεποιθήσεως, τὴν ὁποίαν ἔχει τις ἐπὶ τίνος ὑποθέσεως, πράγματος ἢ γεγονότος, συμβάντος ἢ συμβαίνοντος, με πρόθεσιν, ἵνα ἐξαπατήσῃ τις καὶ παραπλανήσῃ τινὰ μακρὰν τῆς ἀληθείας· εἶναι ἡ ἐμφάνισις ἐνὸς πράγματος, οὕτως πράγματι ἔχοντος, ὑπὸ τὴν ὅλως ἀντίθετον ὅσιν ἡ παρουσίας τοῦ ψευδοῦς ὡς ἀληθοῦς.

Τὸ ψεῦδος κάμνει τὸν ψευδόμενον κατὰ τὸ εἶδος τοῦ ψεύδους ὅμοιον πρὸς τὸν διάβολον.

Ὁ χρησιμοποιοῦν τὴν γλῶσσαν τοῦ ψεύδους μαρτυρεῖ τὴν καταγωγὴν του, οὖσαν ἐκ τοῦ διαβόλου.

«*Ἐν τῷ διαβόλῳ οὐκ ἔστιν ἀλήθεια. Ὁταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ιδίων λαλεῖ, διὰ ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους*» (Ἰω. Η'. 44).

Ἀρχὴ πάντων τῶν κακῶν τὸ ψεῦδος ἐστὶ· ψεῦδος εἶπεν ὁ διάβολος διὰ τοῦ ὄφεως εἰς τοὺς προπάτορας ἡμῶν Ἀδὰμ καὶ Εὐὰν καὶ μετὰ τὸ ψεῦδος τοὺς ἠπάτησε καὶ παραβάτας ἐποίησεν. «*Τάφον ἀνοικτὸν καὶ δυσωδίας μεστὸν*» ὀνομάζουσι τὸ στόμα τοῦ ψεύστου, διότι ὅλων τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τῶν ἀδικημάτων τὸ ψεῦδος εἶναι ἡ ἀφορμή. Καθὼς ἀρχὴ τῆς ἀρετῆς εἶναι ἡ ἀλήθεια, οὕτω καὶ τῆς κακίας ἀρχὴ εἶναι τὸ ψεῦδος καὶ ὁ ψεύστης δὲν ψεύδεται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπίσκοπος καθίσταται καὶ ἀδικὸς καὶ εἰς πάσας τὰς ἀμαρτίας πίπτει.

Εἶδη ψεύδους εἶναι τὰ ἑξῆς: 1) τὸ χάριν ἀστειότητος ψεύδος, 2) τὸ ἐξ ἀνάγκης ψεύδος, ἢ ἄλλως κατὰ συνθήκην ψεύδος, 3) τὸ χάριν δια-

στροφῆς τῆς ἀληθείας ψεύδος.

Πάντα τὰ ψεῦδη καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἐξ ἀνάγκης εἶναι ἀναξιοπρεπεῖς ἐνέργειαι εἰς βάρος τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀνθρώπου. Εντεῦθεν ἐνέχουσι τὸ στοιχεῖον τῆς ἀμαρτίας. Πολλάκις ἐν ψεύδος παιδιᾷ χάριν μονιμοποιεῖ μίαν κακὴν συνήθειαν καὶ ἄγει ἐνίοτε εἰς παρεξηγήσεις μετὰ δυσσεβέστων ἀκολουθιῶν.

Ἀλλὰ ποῖοι οἱ λόγοι καὶ τὰ αἷτια τοῦ ψεύδους; α) ἡ ἀπροσεξία, β) ἡ ἀσυνειδησία, ἡ ἀδιαφορία, ἡ ὑπερηφάνεια, ἡ πλεονεξία, ἡ φιλαργυρία, ἡ πολυλογία, ἡ ἀδολεσχία καὶ γ) ἡ κακὴ ἀγωγή.

Τὸ ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν μισεῖ τὸ ψεῦδος μαρτυρεῖται πασιφανέστατα ἐκ τῆς Ἀγ. Γραφῆς.

Ἴδου Γραφικαί τινες ρῆσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὸ ψεῦδος:

1) «*Βδέλυγμα Κυρίῳ χεῖλη ψευδῆ*» (Παροιμ. ΙΒ' 22). 2) «*Ἔσομαι μάστιγς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακὰς καὶ τὰς μοιχαλίδας καὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει*» (Μαλαχ. Γ' 5). 3) «*Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινόν, ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος*» (Ἀποκ. ΚΑ' 27). 4) «*Δαλεῖτε ἀλήθειαν ἕναστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ*» (Ζαχαρ. Η' 16). 5) «*Ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε τὴν ἀλήθειαν*» (Ἐφεσ. Δ' 25). 6) «*Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ ἀλήθειαν*» (Παροιμ. ΚΣΤ' 28). 7) «*Μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακρὰν μου ποιήσον*» (Παρ. Λ' 8). 8) «*Μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ ψεύδος*» (Σοφ. Σειράχ Κ' 24).

Ἐξ ὧν ἀνεφέρθησαν καθίσταται ἐὼς, ὅτι τὸ ψεῦδος εἶναι μέγα κακόν, ἀφορμὴ πολλῶν ἄλλων ἀμαρτιῶν καὶ ἀδικιῶν, καὶ πρόξενον τῆς αἰωνίου κολάσεως εἰς τοὺς χρησιμοποιοῦντας καὶ

Ἀπὸ τὴν Πανήγυριν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν (Μενίδι) Ἀττικῆς. Διακρίνεται ὁ σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος κ.κ. Γερρόντιος περιστοιχιζόμενος ὑπὸ παρακολουθήσαντος τὴν τελετὴν κλήρου καὶ λαοῦ.

ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΗ ΙΣΤΗΛΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΑΓΑΠΗΣ

Ὅλον τὸ βάθος, τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος τοῦ χριστιανισμοῦ ἔγκειται ἀναμφιλέκτως εἰς τὰς δύο μεγάλας ἐντολάς τῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης.

Αἱ δύο αὗται ὑψίσται ἀρεταὶ εἶναι ἀρρηκτως συνυφασμέναι καὶ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν διὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐξ αὐτῶν τῶν δύο, ἡ ἡμετέρα στήλη θὰ ἀσχολεθῇ μὲ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, ἥτις ἀπορρέει ἀπὸ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην καὶ συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἡθικὴν τελείωσιν καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνοδὸν τοῦ χριστιανοῦ.

Ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς ὑπερετόνισε τὴν ἀξίαν τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης διὰ πλείστον ὅσων διδασκαλιῶν του, εἰς τὰς ὁποίας διακηρύττει, ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀνωτέρα πασῶν τῶν ἄλλων ἀρετῶν καὶ τὸ διακριτικὸν καὶ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῶν γνησίων ὁπαδῶν του.

«Ὑπὸ τούτῳ γινώσκονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις».

Ὁ θεορρήμων Παῦλος εἰς τὸν πρὸς τὴν ἀγάπην θεοπέσιον ὕμνον του λέγει, ὅτι καὶ τὸ μαρτύ-

εῖσθαι εἰς τοῦτο.

Ἄς ἀποφεύγωμεν, ὅθεν, τὸ ψεῦδος, τὸ ὁποῖον ἄγει εἰς πολλὰς ἄλλας ἁμαρτίας καὶ ἀποξενώνει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔχοντες πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰς ὡς ἄνω παρατεθείσας Γραφικὰς ῥήσεις, αἵτινες ἄριστα καταδεικνύουν, πόσον δεινὸν ἁμάρτημα εἶναι τὸ ψεῦδος καὶ προτρέπουν τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀπέχη ὁλοτελῶς ἀπ' αὐτοῦ.

ριον καὶ ἡ πίστις καὶ τὰ θαύματα καὶ αἱ προφητεῖαι καὶ πᾶσα γνῶσις εἶναι μηδὲν πρὸ τῆς ἀγάπης.

«*Ἀγάπη πλήρωμα νόμου*» διασαλπίζει ὁ Οὐρανοβάμων Ἀπόστολος.

Ὅποیان ἡθικὴν ἀξίαν τῷ ὄντι, δύνανται νὰ ἔχουν ἡ παρθενία, ἡ νηστεία, αἱ προσευχαί, ἡ ἀκτὴ μοσύνη, οἱ πνευματικοὶ καὶ ἀσκητικοὶ ἀγῶνες, ἐὰν στερεῖται ὁ χριστιανὸς τῆς πρὸς τὸν ἀδελφόν του ἀγάπης; Εἶναι δυνατόν νὰ σωθῇ καὶ νὰ ἴδῃ πρόσωπον Θεοῦ ὁ εἰς Χριστὸν πιστεύων, ἐὰν μὴ πρότερον ἀγαπήσῃ εἰλικρινῶς καὶ ἀνυποκρίτως τοὺς «*ἐλαχίστους ἀδελφοὺς*» τοῦ Κυρίου καὶ θελήσῃ νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ βοηθήσῃ αὐτοὺς πάσχοντας καὶ ἐν κινδύνῳ εὐρισκομένους; ὁ ὑπὲρ τοῦ πλησίον κοπιῶν καὶ ἀγωνιζόμενος ἀποδεικνύει ἐμπράκτως, ὅτι διακατέχεται ὑπὸ εὐγενῶν καὶ ὑψηλῶν αἰσθημάτων καὶ ὅτι εἶναι γνήσιος μαθητὴς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, καθότι τὸ ἔμβλημα καὶ τὸ γνώρισμα τῶν χριστιανῶν εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ μόνον ἡ ἀγάπη.

Δὲν ὀφελοῦν τὸν πιστὸν οὔτε ἡ συνεπὴς ἐκκλήρωσις τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων, οὔτε ἡ «*ἐν νηστεαῖς καὶ ἀσκήσει*» βιοτή, οὔτε τὰ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀρετῆς πνευματικὰ γυμνάσματα, ἐὰν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ δὲν ἐμποτισθῇ ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ καταναλωθῇ ἡ ζωὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλανθρωπίας.

Ἄς διαθερμάνωμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν μὲ τὸ ζωογόνον πῦρ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ ἄς ἀποφασίσωμεν ἀπὸ τοῦδε νὰ ἀφιερῶσωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἐμπράκτον ἐκδήλωσιν τῆς ἀγάπης, ἵνα σώσωμεν τὴν ἀθάνατον ἡμῶν ψυχὴν καὶ κληρονομήσωμεν τὰ αἰῶνια ἀγαθά, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς πᾶσι τοῖς Αὐτὸν ἀγαπῶσι καὶ ὑπὲρ τοῦ πλησίον κοπιῶσι. *Γένοιτο!*

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν Λαμῖα. Εἰς ταύτην συνέβησαν πλῆθη λαοῦ ἐκ τῶν πέριξ παραρτημάτων Λομοκοῦ, Στυλίδος κλπ.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα οἱ κληρικοὶ μας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν, ἐκινήθησαν ὡς ἀκολούθως :

1) Ὁ αἰδ. Νικόλ. Παπαδόπουλος ἐκ Μεσημερίου (Θεσ)νίκης μετέβη εἰς Νάουσιν.

2) Ὁ αἰδ. Γεώργιος Σπυράκης ἐκ Πειραιῶς εἰς Δομοκόν.

3) Ὁ αἰδ. Γεώργ. Παπαναγιώτου ἐκ Πουγγακίων Λαμίας εἰς Δομοκόν.

4) Ὁ αἰδ. Γεώργ. Μαρμαρίδης ἐκ Μεσημερίου εἰς Βόλον.

5) Ὁ Ἀγιορείτης Παπᾶ Συμεὼν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Βόλον.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Σαλαμίνας κ. κ. Γερωντίου χειροτονήθη εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Εὐαγγελιστρίας Κορυδαλλοῦ, τὴν 7ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ὁ ἱεροδιάκονος Γεώργιος Κοκκάλας εἰς πρεσβύτερον. Τοῦ εὐχόμεθα πλουσίαν τὴν ἐργασίαν καὶ καρποφορίαν εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου, ὅπου ἐκλήθη νὰ ἐργασθῇ.

ΞΕΝΟΙ, ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ἄΛΛΑ ΔΟΓΜΑΤΑ, ΑΣΠΑΖΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΙΣΤΙΝ

Καθ' ἃ ἀναγράφεται ἐν τῷ Ἡμερησίῳ τύπῳ παρατηροῦνται ἐσχάτως ἀρκεταὶ προσελύσεις ξένων, πιστῶν εἰς ἄλλα θρησκευτικὰ δόγματα, εἰς τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν πίστιν. Τὸ χαρακτηριστικώτερον δὲ τῶν περιπτώσεων τούτων εἶναι, ὅτι οἱ νεοορθόδοξοι ξένοι καθίστανται φλογεροὶ κήρυκες καὶ ὑπερασπισταὶ τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας.

Τοῦτο εἶναι ἔπαινος διὰ τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὅποιοι κατορθώνουν νὰ πείσουν μὲ πνεῦμα ἐλευθέρως σκέψεως ξένους καὶ ξένας, ὥστε νὰ προσέρχωνται μὲ ἐνθουσιασμόν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀρθοδοξίας.

Τὸ γεγονός, ὅτι ἀρκετοὶ ξένοι ἀσπάζονται τὴν Ὀρθοδοξίαν εἶναι παρήγορον, διότι ἐκ παλαιολόγου ξένα δόγματα προσηλυτίζουσιν ὀρθόδοξους εἰς τὰς δοξασίας των καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν.

Ἄς κινηθῶμεν λοιπὸν δραστηρίως πάντες οἱ πονοῦντες τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ ἅς προσπαθήσωμεν νὰ περιφρουρήσωμεν σὺν θεῷ πάντας ἐκεῖνους, οἵτινες χλιαροὶ τὴν πίστιν καὶ ἀκατάρτιστοι πνευματικῶς παρὰσύρονται «ὡς καλάμοι ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενοι» ὑπὸ τῶν διαφόρων προπαγανδιστῶν τῶν πολλαπλῶν αἱρέσεων καὶ νὰ μεταλαμπαδεύσωμεν τὸ φῶς τῆς Ἀγίας Ὀρθόδοξου πίστεως «τοῖς ἐν τῷ σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις»!

ΥΓΙΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ

Πολὺ ἐνδιαφέρουσαι καὶ ἄξια ἰδιαιτέρας προσοχῆς εἶναι αἱ διαπιστώσεις, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν πρόλογον τοῦ τελευταίου τεύχους τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ «Ὁρθόδοξος Ἀγγελιαφόρος», σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῶν θρησκευτικῶν

πεποιθήσεων τῶν διανοουμένων τῆς Ρωσίας.

«Ἡ μανία τῶν διωκτῶν, ἀναφέρει, ἡ διαρκῶς ἀξαναομένη, ἡ ἐσοδεία τῶν μαρτύρων, ἡ πάντοτε ἀφθονος, ἀποδεικνύουν, ὅτι εἰς τὴν Ρωσίαν ἡ θρησκεία δὲν εἶναι ἀποκλειστικότης ὁρισμένων ὑπερηλίκων λειψάνων τοῦ παρελθόντος. Ὁ λαὸς διετήρησε τὴν πίστιν. Καὶ οἱ διανοούμενοι, οἱ ὅποιοι ἀπουσιάζουν τελείως ἀπὸ τῶν ἀντιθρησκευτικῶν ἀγῶνα, προσέχουν διαρκῶς περισσότερο αὐτὸν τὸν λαὸν καὶ προσπαθοῦν νὰ διδαχθῶν ἀπὸ αὐτόν.

Ἐκ τῶν παρατιθεμένων ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ ὡς ἄνω τεύχους καθίσταται δῆλον, ὅτι ὁ χριστιανισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι παρὼν εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ νὰ συγκινῇ βαθύτατα καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς διανοουμένους».

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Συνιστῶμεν ἐκθύμως εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φωνῆς τῆς Ὀρθοδοξίας» τὴν ἀγορὰν τῶν ἐξαιρετικῶν βιβλίων «Στρατιώτης τῆς ἀληθείας» ΜΕΓΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, «Ὁ Φλογερὸς μαχητὴς» ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, «Ἀστέρες πολυφῶτοι» ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ «Ὁ πρωταθλητὴς τοῦ Κολοσσαίου» ΙΓΝΑΤΙΟΣ Ο ΘΕΟΦΟΡΟΣ.

Αἱ ὡς ἄνω ἐκδόσεις ἀποτελοῦν ἀναγνώσματα τερπνὰ καὶ λίαν οἰκοδομητικά, ἅτινα πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ προμηθευθῶν, ὅσοι ἀγαποῦν τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἡθοπλαστικῶν καὶ ὠφελίμων πνευματικῶν ἀναγνωσμάτων.

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησεν ἐπίσης κατ' αὐτὰς τὸ ὑπερόχον βιβλίον τοῦ Κων(ν)τίνου Καβαρνοῦ (τ. Καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βορείου Καρολίνης), εἰς τὸ ὅποιον ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται κατ' ἀρχὰς μὲν ἱστορικῶς τὰ περὶ τῶν Ναῶν τῆς ἐπαρχίας Πλωμαρίου Λέσβου ὡς πρὸς τὴν θεώρησιν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῶν εἰκόνων των, παραθέτει δ' ἀκολούθως διδασκὰς μεγάλων Διδασκάλων τοῦ Γένους, ὡς καὶ περὶ τῆς Ἀθανασίας τῆς ψυχῆς διδασκαλίαν τοῦ Βενιαμίν τοῦ Λεσβίου, Μεγάλου Διδασκάλου τοῦ Γένους, καὶ ἄλλας ἐποικοδομητικὰς διδασκαλίας Γρηγορίου τοῦ Λεσβίου Μητροπολίτου Δρυϊνιπόλεως καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Κοιδάκη, Μητροπολίτου Πλωμαρίου. Τὸ ὡς ἄνω βιβλίον συνιστῶμεν ἐκθύμως εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ φίλους τῆς Φωνῆς τῆς Ὀρθοδοξίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινεῖται ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε διὰ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφόρους ἄλλας εἰσφοράς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος δέον ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ, ὁδὸς Κανιγ-γος 32 — Ἀθῆναι 147.
(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

Ἐν μέρος τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, τὸ ὅποιον παρὰ τὴν Φρεαττύδα ἔδωκε
τὸ παρὸν εἰς τὴν λαμπρὰν Τελετὴν.